

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

form ved at stille tilskuddet i forhold til en kombination af forskellige faktorer, måske værelseantal, m²-areal og andet, må vi se nærmere på, også med henblik på at modvirke, at der bliver bygget lejligheder på 85 m² i større udstrækning i tilfælde, hvor der er behov for mindre lejligheder.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller bragte en interessant tanke frem, nemlig at overveje muligheden af, hvorvidt der kunne gives driftstilskud, uden at byggeforetagendet fik statslån. Det forekommer mig, at vi må overveje dette spørgsmål.

Jeg havde håbet, at det ærede medlem hr. Lorentzen, som jo plejer at være ræsonabel, var blevet overbevist af afdelingschef i boligministeriet Viggo Nørbys artikel i „Byggeindustrien“, hvoraf fremgik, at der ikke gennem ændringen i oktober er givet hverken det sociale eller det private højbyggeri gunstigere vilkår end efter den tidligere lov. Jeg må sige, at jeg undres meget over, at det ærede medlem angriber den bestemmelse i oktoberloven, som er optaget i § 10, stk. 8, i det forslag, vi har foran os, og som det ærede medlem citerede, hvorefter indenrigs- og boligministeren kan lade driftstilskuddet i forbindelse med allerede bevilgede eller berigtigede lån bortfalde helt eller delvis med virkning for fremtiden under visse bestemte forudsætninger.

Det undrer mig meget, at det ærede medlem på venstres vegne tog afstand fra denne bestemmelse, da en tilsvarende bestemmelse fandtes i 1946-loven, som blev fremsat af en venstreminister og gennemført med venstres tilslutning. Jeg mener, man kan fastslå, at oktoberloven kun giver gunstigere resultater end tidligere for det byggeri, der prismæssigt ligger under gennemsnittet, medens den giver ugunstigere resultater for det dyrere byggeri. For det beskedne parcelhus, hvis ejer er børnerig, kan der blive tale om en forholdsvis større statsstøtte, men sensationen, som i forskellige aviser er slået op under devisen: „Man får penge for at låne af staten“, har hr. Nørby efter min mening vist ikke har noget med virkeligheden at gøre.

Hvad angår begrænsningen af det lejlighedsareal, der kan få driftstilskud, tror jeg, at det i det store og hele er rigtigt, at grænsen sættes ved 85 m², men jeg er enig med

boligministeren i, at der må tilstræbes et mere differentieret byggeri, således at det i noget større udstrækning end efter oktoberloven kan tillades at bygge lejligheder på over 85 m². Jeg kan derfor tiltræde den ændrede formulering, hvorefter etagebyggeri kan få driftstilskud, for så vidt ejendommen hovedsagelig eller udelukkende indeholder lejligheder med et bruttoetageareal på højst 85 m², medens der efter oktoberloven kun undtagelsesvis kan ydes lån til sådanne byggeforetagender.

At den bratte ændring i oktober på dette punkt medførte gener for det allerede planlagte byggeri, er givet. Jeg har forstået, at boligministeriet i overgangstidssagerne stiller sig ret imødekommende overfor indgåede projekter, hvorefter en del af lejlighederne er over 85 m², og det finder jeg rimeligt. Spørgsmålet er, om der ikke burde sættes en dispensationsbestemmelse ind i loven med henblik på planer for en samlet bebyggelse, hvor en del af bebyggelsen er fuldført eller under opførelse, men hvor en sidste del ikke er påbegyndt, og hvor varmecentral og andre fælles indretninger er beregnet til at forsyne den samlede bebyggelse. Det må vi nærmere overveje.

De enlige, der ikke allerede havde egen lejlighed, har i en lang, lang årrække været meget ugunstigt stillet. De har mange steder i landet, ikke mindst i København, så at sige ingen boligret, og de skal stadig være højt op i årene for at få boligret. Det kan menneskene i en akut situation finde sig i, men ikke fortsat. De enlige er begyndt højlydt at knurre. De skal betale højere skat end andre — efter finansministerens skattereformforslag bliver deres skat endda klækkeligt forhøjet — de får ofte lavere løn for deres arbejde, men ret til bolig kniber det med. Det må hilses med glæde, at oktoberloven og det foreliggende lovforslag åbner større mulighed for opførelse af mindre lejligheder til enlige end tidligere.

Byggeri, der får lån på grundlag af vurdering, det tidligere såkaldte kapitel VIII a-byggeri, lægger det radikale venstre som bekendt megen vægt på, fordi det betyder en frigørelse af byggeriet og en opfordring til bygherren til at få byggeomkostningerne ned i forbindelse med en formindskelse af administrationen, og fordi det er et for statskassen meget billigt byggeri. Vi ser